

INKTVISSEN UIT DE MAAG VAN EEN DIEPWATERHAAI

door

Henk K. Mienis

Iago omanensis (Norman, 1939) (familie Carcharhinidae) is een tamelijk zeldzame, kleine (maximale lengte tot ong. 60 cm.) diepwaterhaai, die, tot zo ver bekend, in zijn verspreiging beperkt blijft tot de Arabische Zee (incl. Golf van Oman) en de Rode Zee. Ook in de Golf van Elat wordt hij zo nu en dan aangetroffen.

Bij een onderzoek van de maaginhoud van een exemplaar gevangen ter hoogte van Nuweiba, in de Golf van Elat, trof Avi Baranes, assistent op de afdeling vissen van het Zoölogisch Museum van de Hebreeuwse Universiteit, naast diverse stukjes onherkenbaar "vlees" ook enkele "papegaaiesnavels" aan. Deze werden door de schrijver direct als de kaken van kleine inktvissen herkend.

Daar Iago omanensis zijn voedsel voornamelijk op de bodem zoekt, is het zo goed als zeker dat het hier om exemplaren van een kleine achtarmige inktvis, waarschijnlijk een Octopus, gaat. Dit verklaart ook de volledige afwezigheid van stukjes van een inwendige schelp, die aanwezig hadden moeten zijn als het hier om exemplaren van een tienarmige inktvis, zoals bijvoorbeeld Sepia, had gegaan.

Tot nog toe stond Iago omanensis bekend als een viseter, uit deze vondst blijkt echter dat hij ook inktvissen niet versmaadt.

Van diverse andere haaiensoorten staat het bekend dat zij zich zo nu en dan met inktvissen voeden. Onder de Nederlandse haaien voedt volgens Nijssen (1966) onder andere de neushaai, Lamna nasus (Bonnaterre, 1788), zich ook met inktvissen.

Literatuur:

Nijssen, H., 1966. Zeevissen. Wetensch. Meded. K.N.N.V., 65: 1-68.